

Forenede sager C-199/01 P og C-200/01 P

IPK-München GmbH

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Appeller — Kommissionens beslutning om ikke at udbetale restbeløbet af en finansiel støtte«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat J. Mischo fremsat den 10. juli 2003 I - 4630
Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 29. april 2004 I - 4654

Sammendrag af dom

1. *Appel — formaliteten — en part, der ikke har tabt sagen ved Retten (EF-statutten for Domstolen, art. 49)*

2. *Appel — anbringender — anbringender og argumenter, som blot gentager det for Retten påberåbte — afvisning — bestridelse af Rettens fortolkning eller anvendelse af fællesskabsretten — formaliteten*

[Art. 225 EF; statuten for Domstolen, art. 58, stk. 1; Domstolens procesreglement, art. 112, stk. 1, litra c)]

3. *Appel — anbringender — anbringende, der fremsættes for første gang under appellen — afvisning*

(Domstolens procesreglement, art. 42, stk. 2, og art. 118)

1. En part, som hverken helt eller delvist har tabt sagen ved Retten, kan ikke iværksætte appel til Domstolen til prøvelse af Rettens dom, jf. artikel 49, stk. 2, i EF-statuten for Domstolen.

og argumenter, der var støttet på faktiske omstændigheder, som Retten udtrykkeligt har afvist at lægge til grund.

(jf. præmis 42)

2. Det fremgår af artikel 225 EF, af artikel 58, stk. 1, i statuten for Domstolen og artikel 112, stk. 1, litra c), i Domstolens procesreglement, at et appelskrift præcist skal angive, hvilke elementer der anfægtes i den dom, som påstås ophævet, samt de retlige argumenter, der særligt støtter denne påstand. De krav til begrundelsen af appellen, som fremgår af de nævnte bestemmelser, kan ikke anses for opfyldt, når appelskriftet blot gentager eller nøjagtigt gengiver de anbringender og argumenter, der er blevet fremført for Retten, herunder de anbringender

Imidlertid kan retsspørgsmål, som Retten har behandlet, diskuteres på ny under en appelsag, såfremt appellanten bestrider Rettens fortolkning eller anvendelse af fællesskabsretten. Hvis en appellant nemlig ikke således kunne basere sin appel på anbringender og argumenter, som allerede havde været fremført for Retten, ville appelproceduren blive berøvet en del af sin mening.

En appel, som præcist anfægter den vurdering, Retten har anlagt vedrørende en række retsspørgsmål, der var forelagt den i første instans, og som

indeholder præcise angivelser af de punkter i den appellerede dom, der rejses kritik af, og af de anbringender og argumenter, den bygger på, kan således antages til realitetsbehandling.

(jf. præmis 48-51)

anbringender under sagens behandling, anvendelse på forhandlingerne for Domstolen i sager, der angår appel af en afgørelse fra Retten. Under en appel har Domstolen således kun kompetence til at tage stilling til Rettens bedømmelse af de anbringender, der er blevet behandlet for den.

3. I henhold til artikel 118 i Domstolens procesreglement finder samme reglements artikel 42, stk. 2, hvorefter der principielt ikke må fremsættes nye

(jf. præmis 52)